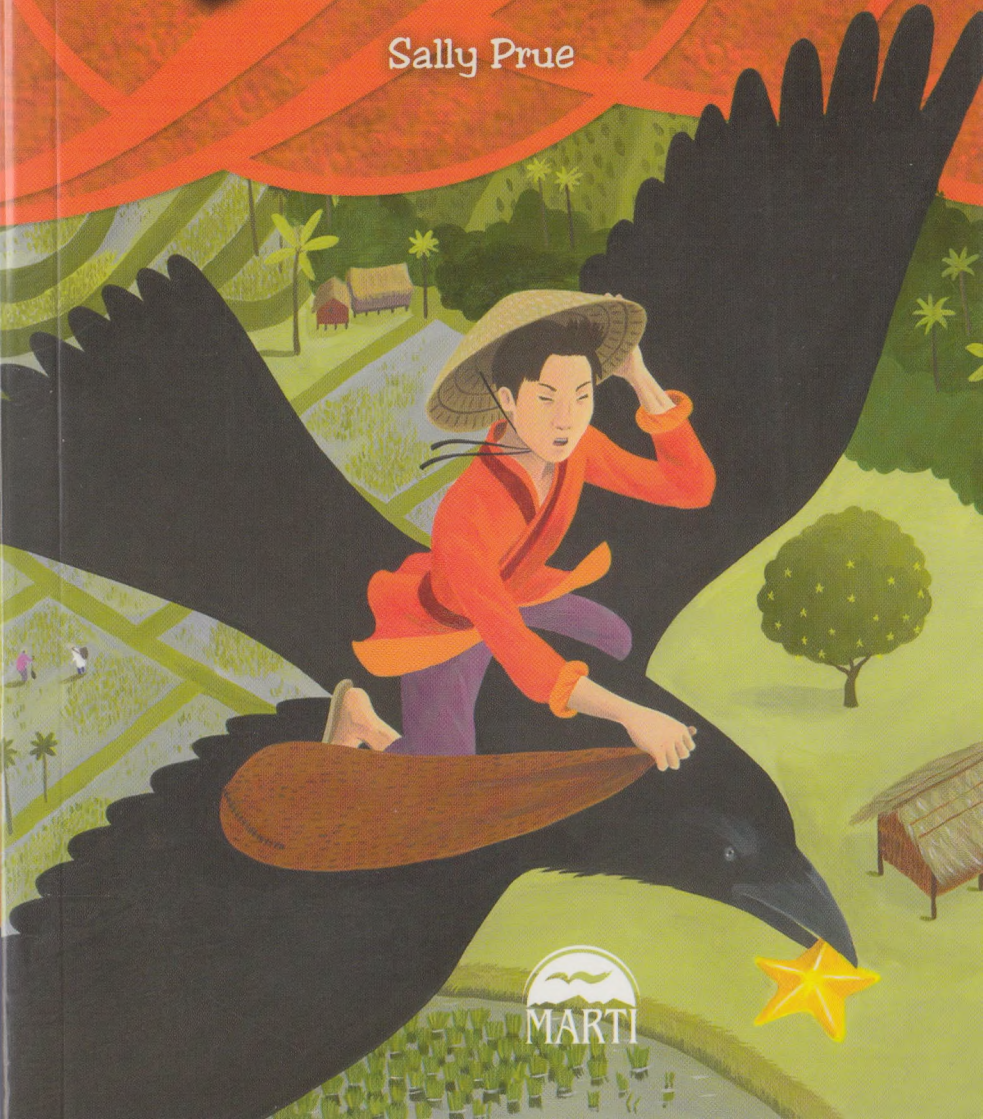

Yıldızmeyvesi Ağacı ve Diğer Hikâyeler

Sally Prue

MARTI

4. ve 5.
sınıflar için

*Yıldızmeyvesi Ağacı
Büyük Yılan'ın Armağanı
Baobab Ağacının Ağzı
Meyve Hırsızının Dansı*

Vietnam, Güney Amerika, Afrika ve Yeni Zelanda'dan derlenen bu öykülerin hepsi, "Yasak ilgi uyandırır," sözünden yola çıkıyor ve kahramanlar almamaları gereken bir meyveyi alarak yanlışlıkların olmasına yol açıyor.

Çocuk ve eğitim üzerine yapılan araştırmalar, ilk okuduğumuz kitapların **okuma** ya da **okumama** alışkanlığının temelini oluşturduğunu ortaya çıkarmıştır. Kolay anlaşılabilir, okumayı keyifli bir oyun haline getiren, soyut düşünmeye ve hayal gücüne katkıda bulunan kitaplar okuma alışkanlığının temelini sağlamlaştırırken; çocukların yaşlarına uygun olmayan bir anlatıma sahip, hayal güçlerini geliştirmelerine katkı sağlamayan kitaplara yönlendirilmesi de okumama alışkanlığına yol açmaktadır. Bu araştırmanın sonuçlarından yola çıkarak, okuma eylemini hem kalıcı hem de eğlenceli bir alışkanlık haline getirmeyi amaçlayan bu seri, 150 kitap ve 4 ayrı okuma seviyesinden oluşmaktadır.

Pedagog Ayşen Oy tarafından çocuk ve ruh sağlığı gelişimi açısından uygun bulunmuştur.

facebook.com/martiyayinlari
twitter.com/martiyayinlari
instagram.com/martiyayinlari

ISBN 978-605-348-671-8

9 786053 486718

Okumadan Önce

- Başlığa, arka kapaktaki kitap tanıtım yazısına ve ön kapaktaki çizime göz atın. Sizce bunlar, ne tür öyküler olacak?
- İkinci sayfadaki Sally Prue'nin tanıtım yazısını okuyun. Sizce ne tip insanlar, başkalarının meyvelerini çalar?

Okumadan Sonra

- Her öykünün açgözlülükle olan bağlantısı ne şekildedir?
- “Büyük Yılanın Hediyesi”nde, uşakların tukuma meyvesini çabuk açmaları yüzünden dünya daha iyi mi, yoksa kötü mü olmuştur?

Kısa Test

1. Bir baobab ağacını nerede bulabilirsiniz?
A) Vietnam
B) Afrika
C) Periler Ülkesi
2. “Büyük Yılanın Hediyesi”nde, kendilerine yapmamaları söylendiği halde, sizce üç uşak tukuma meyvesini neden çabuk açtılar?
3. “Yıldızmeyvesi Ağacı”nda, büyük oğlanın açgözlülüğü ölümüne nasıl neden oldu?

Okumaya Devam

- David Calcutt tarafından yazılan *Deniz Neden Tuzludur*.

Cevaplar için arka kapağın
içine göz atın!

Yıldızmeyvesi Ağacı ve Diğer Hikâyeler

Sally Prue

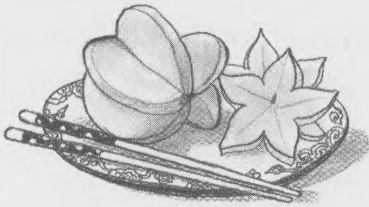
Resimleyen
Jamie Hogan

Carol Liddiment

David Dean

İÇİNDEKİLER

Yıldızmeyvesi Ağacı	3
Büyük Yılan'ın Armağanı	25
Baobab Ağacının Ağızı	45
Meyve Hırsızının Dansı	53

Sevgili Okurlar,

Burada, dünyanın farklı yerlerinden alınan dört öykü yer alıyor. İki kardeşler, iki tanrı ve iki de sihirli hayvanlarla ilgili...

Öykülerin hepsinde bir meyvenin, özellikle de başkasına aitse, ne kadar kıskırtıcı olabildiğinden söz edilmekte.

Keyifli okumalar!

Sally Prue

Yıldızmeyvesi Ağacı

Bir Vietnam halk öyküsü

Bölüm 1

Uzun zaman önce, çok zengin bir adam, büyük servetini iki oğluna bırakıp ölmüş.

“Yaşasın!” diye bağırarak, coşkuyla zıplamış büyük oğul. “Babam sonunda öldü ve ben de artık zenginim! Şimdi istediğimi alabilir ve gün boyunca hiçbir şey yapmadan sadece pasta yiyebilirim!”

“Evet ve artık yoksullara da yardım edebileceğiz,” demiş küçük oğul.

Fakat büyük oğul, çok açgözlüymüş. Yoksullara para vermek istemiyormuş. Hatta mirası küçük kardeşiyle paylaşmaya bile niyeti yokmuş.

O gece büyük oğul, babasının evine gizlice girip tüm kapılara yeni kilitler takmış.

Ertesi sabah kardeşi geldiğinde ona, “Üzgünüm,” demiş. “Sanırım çok geç kaldın. Artık burası benim evim.”

Küçük oğul bu duruma çok şaşırılmış.

“Fakat babam, servetinin ikimiz arasında eşit şekilde paylaşılacağını söylemişti,” demiş.

Büyük oğul her ne kadar açgözlü ve huysuz da olsa kardeşinin haklı olduğunun farkındaymış. Babasının serveti ikisi arasında paylaşılırmak zorundaymış.

“Tabii ki paylaşmalıyız!” demiş kibarca. “Ben de farklı bir şey düşünmemiştim zaten. O zaman, şeyyy, ben evi ve içindeki her şeyi alayım. Hazine sandığı, gümüş çaydanlık da dahil, sen de...”

İstemediği bir şeyler var mı, diye etrafına bakınmış. Tam kapı paspasını kardeşine vermeye karar vermişken ön çitlerin yanında duran yıldızmeyvesi ağacını fark etmiş.

“... yıldız meyvesi ağacını al!” diye bağırmış. Ağacın üzerinde altın meyveden bir sürü varmış ama tatları ekşiymiş özellikle de pasta yemeye bayılan birisi için.

İşte işler bu şekilde değişmiş. Büyük oğul, her gün daha da şişmanlayarak babasının evinde yaşamaya başlamış. Küçük oğul da eşi ve çocuklarıyla kulübesinde yaşıyormuş. Küçük oğulun her gün yaptığı tek şey yıldızmeyvesi ağacını sulayıp ilk olgun meyveyi pazara götüreceği günü beklemekmiş.

Bölüm 2

En sonunda ilk yıldızmeyvesinin ağacının olgunlaştığı gün gelip çatmış. Küçük oğul ertesi gün meyveyi pazara götürmek için, hevesle uyanmış. Fakat elinde sepetiyle ağaca tırmandığında, olgunlaşmış meyveyi neredeyse bitirmek üzere olan bir kuzgunla karşılaşmış.

Ertesi sabah kuzgun yine ordaymış ve yine ve yine ve ondan sonraki gün yine.

Zavallı küçük oğul, ne yapacağını bilemiyormuş, o da akşam ağacın altındaki yumru yumru zemine oturup kuzgunu beklemeye başlamış.

Küçük oğul bütün gece orada bekleyip durmuş.

Kendisine eşlik eden tek şey, abisinin pasta yerken çıkardığı şapırtıların sesiymiş.

Sonunda güneş, parlayan bir ışık halkası gibi dağların üzerinden yükselmiş ve kocaman, siyah bir kuş gürültüyle kanatlarını çırparak gelmiş. Kuş, pat diye yıldızmeyvesi ağacının dallarından birine konmuş.

Genç adam ayağa kalmış.

Kibarca eğilerek, “Affedersiniz,” demiş. “Acaba kendinize başka bir kahvaltı bulmanız mümkün mü? Belki güzel solucanlar? Çünkü o meyve, benim bu dünyadaki tek servetim. Eğer onu yerseniz eşim ve çocuklarım açlıktan ölecek.”

Kuzgun burnunu çekmiş.

Gagasından akan yıldızmeyvesinin suyunu bile silmeden, “Hıh!” diye cevap vermiş. “O zaman bence güzel solucanları yemeyi sen denemelisin!”

Küçük oğul başını kaşımış.

“Ne demek istediğinizi anlıyorum,” demiş. “Peki, şimdi ben ne yapacağım?”

Kuzgun şaşkın bir ifadeyle bakmış ki kaşları olmadan bunu yapması da pek kolay değilmiş.

“Şey, beni okla vurmaya ne dersin?” diye önermiş. “Ya da görünmez bir tutkalla beni dala yapıştırmayı sonra da beni bir pastanın içine tıkmayı? Birçok insan bunları yapmak ister çünkü.” “Yo, hayır,” demiş küçük oğul dehşet içinde. “Böyle bir şey yapmayı hayal bile edemem ben!”

Yıldızmeyvesi ağacının yaprakları arasından kuzgunun gözleri ışıldamış birden.

“Bu durumda, sanırım sana yıldızmeyveleri için ödeme yapmam gerekecek,” demiş. “Şimdi gidip burnunla belin arasındaki mesafe kadar uzunluğu olan bir torba yap ve yarın yine buraya gel.”

Bölüm 3

Küçük oğul hemen evine gitmiş. Olanları karısına anlatmış ve beraberce burnundan, beline kadar uzanan büyüklükte bir torba dikmişler.

Ertesi sabah kuzgun, uzun uzun kanat çırparak yıldızmeyvesi ağacına konmuş. Bütün olgun yıldızmeyvelerini yedikten sonra yere inmiş.

“Şimdi sırtıma atla dostum,” demiş küçük oğula.
“Ben de seni bir geziye çıkarayım.”

Küçük oğul, büyük kuşun tüylü, siyah sırtına zıplamış. Kuzgun çılgın gibi kanat çırpıyormuş. Kısa süre içinde yıldız meyvesi ağacı ve küçük oğulun kulübesi altlarında küçücük kalmış ve görülmez olmuş.

Küçük genç adam, kibar olduğu kadar cesurmuş da fakat tüm o çok hızlı kanat çırpışlar başını döndürmüştü. Düşmemek için sıkıca gözlerini kapatmış. Nereye gittikleri hakkında hiçbir fikri yokmuş. Sonunda kuzgun yere konmuş ve küçük oğul, kuzgunun sırtından yere zıplayıp tepelerden yuvarlanarak şingır, şingır diye ses çıkaran bir şeylerin üzerine düşüvermiş.

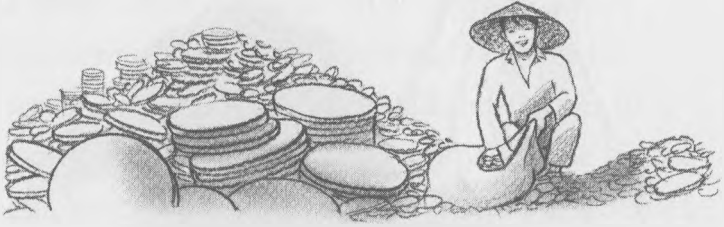

Ölüp ölmediğini anlamak için bir süre düştüğü yerde öylece yatmış.

Sonra kalkmış ve gözlerini açar açmaz şaşkınlık içinde yutkunmuş. Gencin etrafı yığınlarca parıldayan altın paralarla doluymuş. Çocuk bir avuç para alıp başından aşağı dökmüş.

“Vay be!” diye bağırmış.

“Şu şapşal kargalar gibi ses çıkarma,” diye homurdanmış kuzgun. “Haydi, torbanı doldur. Eğer acele etmezsek kahvaltıya yetişemeyeceğiz!”

Küçük oğul, torbasını doldurup tekrar kuzgunun sırtına binmiş ve gözlerini kapatmış.

Bölüm 4

Yıldızmeyvesi ağacının olduğu yere iner inmez, küçük oğul, kuzguna teşekkür edip, altın dolu ağır çantasını da alarak doğruca evine koşmuş.

Ailesi çok mutlu olmuş. Genç adam, fakirlere de bir sürü para dağıtmış. Sonra da kulübesinin yerine bir bina inşa etmiş. Öyle ki burası neredeyse bir saray kadar görkemliymiş.

Sonunda yeni evi bitince abisini çaya davet etmiş.

“O eski kulübende mi yemek yiyeceğiz?” demiş abisi kibirle.

“Senin için ziyafet hazırladık,” demiş küçük oğul.

Bu sözler abisinin dikkatini çekmiş.

“Pasta da var mı?” diye sormuş.

“Hem de yiyemeyeceğin kadar,” demiş küçük oğul.

“Hah,” demiş büyük oğul. “Bunu göreceğiz.”

Sonra da şapkasını takmış.

Büyük oğul, gelip de küçük kardeşinin evini görünce, gözlerine inanamamış.

Bir de kardeşi ona kuzgundan söz edince, kulaklarına inanamamış.

“Ah, benim sevgili kardeşim,” diye haykırmış büyük oğul. “O kadar iyi ve kibarsın ki beni utandırdın. Eğer beni mutlu etmek istiyorsan, lütfen babamın tüm servetini sen al. Bana da sadece yıldızmeyvesi ağacı kalsın.”

Küçük oğul, abisinin bu denli cömert olmasına çok sevinmiş ve hemen teklifini kabul etmiş.

Büyük oğul da aceleyle yıldızmeyvesi ağacına koşup kuzgun gelip de meyveleri yiyene dek beklemiş.

“Hırsız!” diye bağırmış büyük oğul. “O meyvenin parasını öde, yoksa seni vururum!”

“Ah, tamam,” demiş kuzgun ağır bir şekilde.
“Yarın uzunluğu burnundan beline kadar olan bir torbayla gel.”

Fakat büyük oğul, yatak çarşaflarından yapabildiği en büyük torbayı yapmış.

“Haydi, gidelim o zaman,” demiş kuzgun ertesi sabah.

Büyük oğul altın dağına vardığında, tıpkı bir pelte gibi olmuş ama buna rağmen o koca torbasını ve ceplerini altınlarla doldurmuş. Hatta birkaç tane altını da ağzına tıkmış.

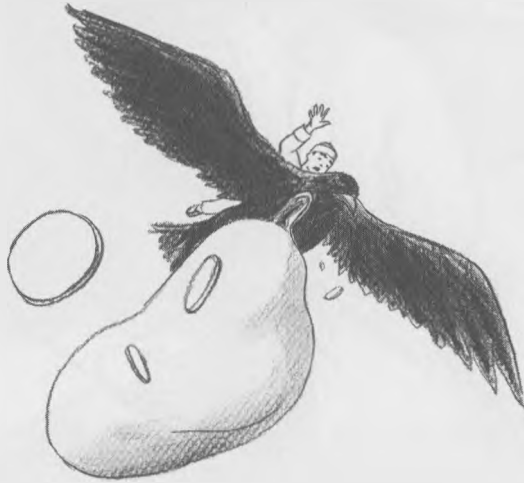

Sonra da kuzgunun sırtına binmiş.

Fakat kuzgun zaten açgözlü büyük oğulu onca yol taşımaktan yorulmuş, o kocaman altın dolu torba da epey ağırmış. Kuzgun tam denizin üzerinden uçarken iyice bitkin düşmüş. Kanatları ağırlaşmış ve başı aşığı düşüvermiş...

... ve altın yüklü torba bir anda kuzgunun sırtından kayıvermiş.

Büyük oğul torbayı yakalamış fakat altın ondan da ağırmış ve onu da aşığı çekip denizin en derin ve karanlık sularına sürüklemiş. Artık hiç kimsenin bulamayacağı bir yerlerdeymiş.

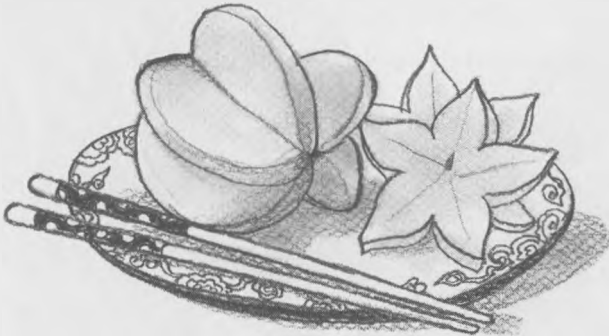

Kuzgun bu şekilde çok daha rahatlamış. Yukarı doğru yükselip yıldızmeyvesi ağacına giderek kahvaltısını etmiş.

Küçük oğul ara sıra abisine ne olduğunu düşünüp merak edermiş. Fakat hiç kimsenin kötülüğünü düşünmeyen birisi olduğu ve kuzgun da ona hiç bir şey anlatmadığı için, bunu hiçbir zaman bilememiş.

Böylece küçük oğul ve ailesi yaşamları boyunca mutlu olmuşlar.

Büyük Yılan'ın Armağanı

*Güney Amerika'daki Amazonların Tupi kabilesine
ait bir efsane*

Bölüm 1

Dünya, ilk oluştuğunda çok garip bir yermiş. Bunun bir sebebi, tek hayvanın Büyük Yılan olması, diğer nedeni de havanın hiç kararmamasıymış.

Şimdi okuyacaklarınız size oldukça eğlenceli gelebilir. Hiç gece olmaması demek, hiç uyku zamanı da yok demekmiş. Karanlıkta sağa sola çarpıp kendinizi yaralamanız da mümkün değilmiş yani.

Fakat bir süre sonra, sonu hiç gelmeyen bu gündüzler insanların canını sıkmaya başlamış. Büyük Yılan'ın güzel kızıyla evli olan genç adam, bu işe canı en çok sıkılan kişiymiş.

Kulakları ağrıyınca kadar esnerken, "Haydi ama," dermiş Büyük Yılan'ın kızına. "Şimdi yatma zamanı *olmalı*."

Fakat Büyük Yılan'ın kızı gökyüzüne dönüp vahşi orman yapraklarının arasından avize gibi ışıldayan güneşe bakarmış.

“Yo, hayır. Şimdi yatma zamanı olamaz,” dermiş. “Hava hâlâ aydınlık.”

Bunu duyan genç adam, kapanmasın diye arasına minik sopalar sıkıştırdığı gözkapakları yüzünden mecburen açık duran gözleriyle ona bakar ve homurdanırmış.

Bu homurdanma, tıpkı midesi ağrıyan bir jaguarınki gibi, uzun ve hüzünlü olurmuş. Tabii ki genç adam bu sesin, midesi ağrıyan bir jaguar sesine benzediğini bilmiyormuş çünkü daha o zamanlar jaguarlar yokmuş ta ki gece zamanı oluncaya kadar da bu böyleymiş.

“Aydınlık olduğunu ben de *biliyorum!*” dermiş öfkeyle. “Zaten hava her zaman aydınlık. Güneş hep gökyüzünde ve sen de hep mutlulukla şarkı söylüyorsun. Fakat benim biraz uyumaya ihtiyacım *var!*”

Fakat Büyük Yılan’ın kızı bu sözlere sadece omuz silkmış.

“O halde geceyi uyandır,” demiş. “Belki o zaman ben de yatmak isterim.”

Genç adam derin bir iç çekmiş. Gece, büyük nehrin dibinde hâlâ uykudaymış. Genç adam, onu bulmak için asla onca derinliğe kadar inip yüzemeyeceğinin farkındaymış. Adam o kadar hüznle iç çekmiş ki, Büyük Yılan’ın kızı, onun bu haline çok üzülmüş.

“Birisini Büyük Yılan’a göndermelisin,” demiş.
“Eminim sana, geceyi uyandıracak bir büyü
verecektir.”

Genç adamın üç
tane uşağı varmış. Bu
uşaklar her konuda çok
becerikliymiş. Örneğin
çok güzel yulaf lapası
pişirebilir, hokkabazlık
yapar ve bir sürü şeyi
tamir ederlermiş.
Böylece genç adam,
onları Büyük Yılan’a,
geceyi uyandıracak bir
büyü öğrenmeleri için
göndermiş.

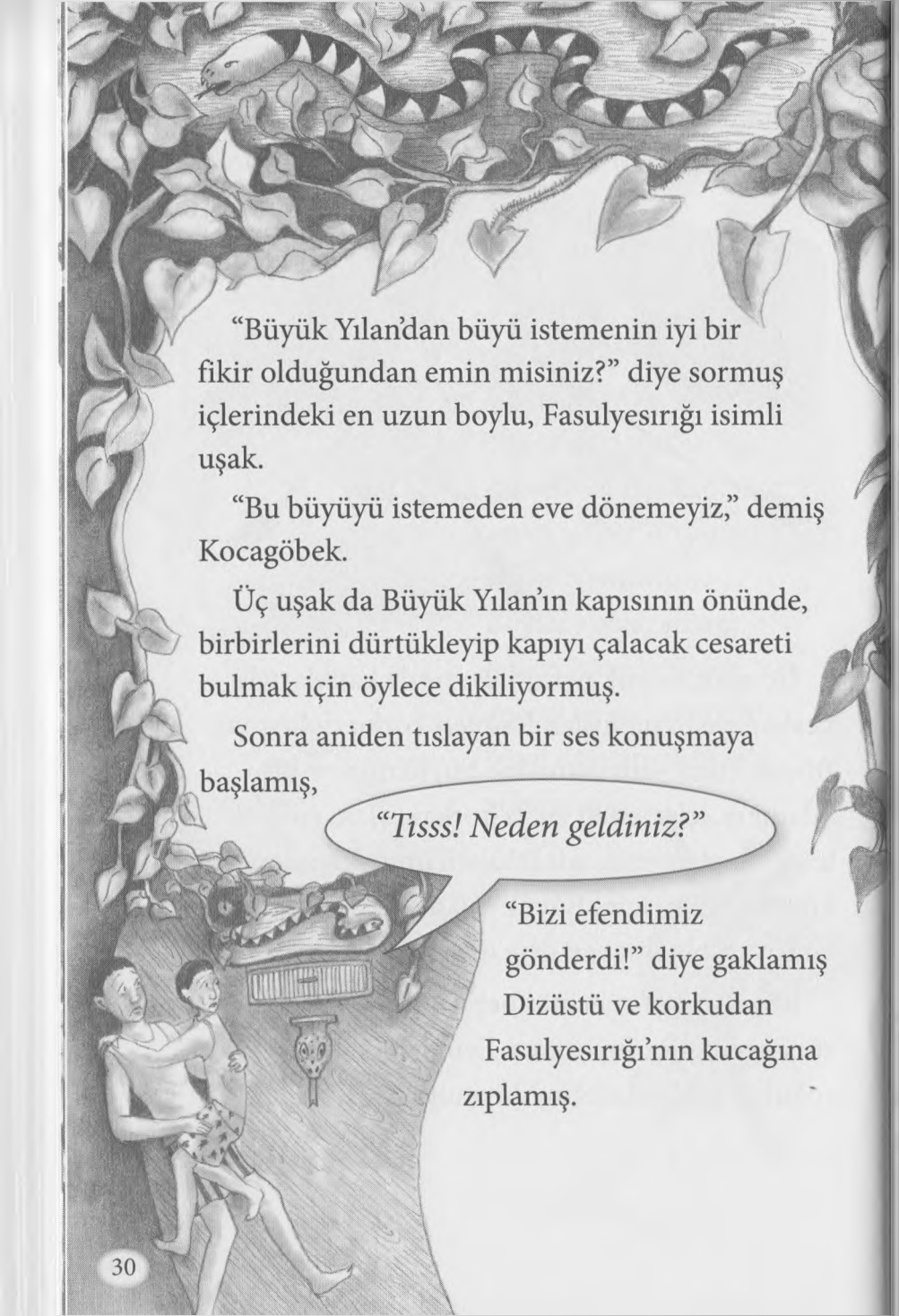

Bölüm 2

Üç uşak, büyük nehrin üzerinde kanolarıyla ilerlemeye başlamışlar. Kalpleri korku doluymuş. Büyük Yılan –adı üstünde– büyükmüş ve bir yılanmış. İçlerinden en az korkan uşak, en ufak tefek olanlarıymış, adı Dizüstü imiş. Kendisi çok küçük olduğu için, Büyük Yılan acıkırsa içlerinden en iriyarı olanını yer, diye düşünüyormuş.

Büyük Yılan'ın evinin her yanından iğrenç sürüngenler sarkıyormuş. Evin içindeyse bir şeyin soğuk soğuk tısladığını duymuşlar.

“Büyük Yılan’dan büyü istemenin iyi bir fikir olduğundan emin misiniz?” diye sormuş içlerindeki en uzun boylu, Fasulyesırığı isimli uşak.

“Bu büyüü istemeden eve dönemeyiz,” demiş Kocagöbek.

Üç uşak da Büyük Yılan’ın kapısının önünde, birbirlerini dürtükleyip kapıyı çalacak cesareti bulmak için öylece dikiliyormuş.

Sonra aniden tıslayan bir ses konuşmaya başlamış,

“Tıss! Neden geldiniz?”

“Bizi efendimiz gönderdi!” diye gaklamış Dizüstü ve korkudan Fasulyesırığı’nın kucağına zıplamış.

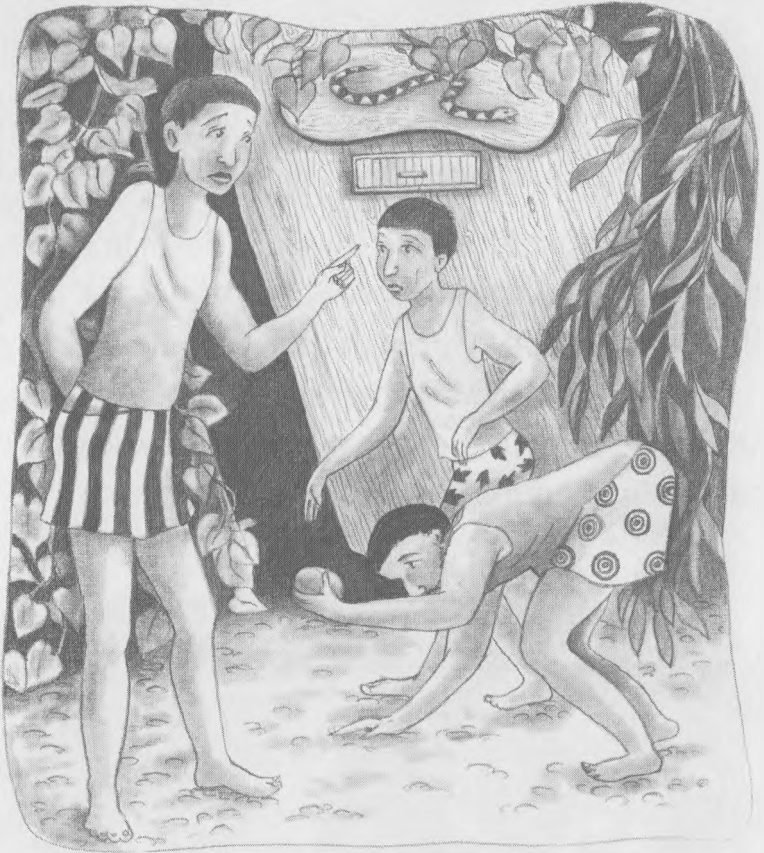
“Bir büyü almak için!” diye yutkunmuş Kocagöbek ve diğerlerinin arkasına saklanmaya çalışmış.

“Geceyi uyandıracak bir büyü!” diye kekelemiş Fasulyesırığı.

Uzun bir sessizlik olmuş. Bu sırada duyulan tek gürültü, Dizüstü’nün korkudan birbirine çarpan dizlerinin sesiymiş.

Sonra Büyük Yılan’ın evinin kapısı azıcık aralanmış. Kapıdan bir şey yuvarlanmış ve uşakların ayaklarına kadar gelip durmuş.

Kocagöbek yuvarlanan şeyi yerden almış. Bu bir tukuma meyvesiymiş. “İşte büyü burada,” demiş tıslayan ses. “Bunu eve götürün ama sakın açmayın. Eğer tıss erkenden açarsanız, dünyada yaşşşayan birçok şşşy sonssssuzza kadar değişir.”

Aslında bu hiç de büyüye filan benzemiyormuş,
bu resmen bir tukuma meyvesi gibiymiş; fakat
üç uşak da kalıp bunu tartışacak halde değilmiş.
Hemen kanolarına atlayıp, Büyük Yılan'ın evinden
uzaklaşınca kadar kürek çekmişler.

Bölüm 3

“Bu saçma sapan ses kimden geliyor?” demiş Dizüstü ve kürek çekmeyi bırakmış.

“Hani şu tin, tin, lin, zi sesi mi?” diye sormuş Fasulyesırığı.

“Evet, o,” demiş Dizüstü. “Hani şu kulağına takılıp kafanda başka hiçbir şey yokmuş gibi can sıkın seslerden biri? Kim çıkarıyor bu sesi?”

“Fasulyesırığı,” demiş Kocagöbek.

“Kocagöbek,” demiş Fasulyesırığı aynı anda.

Hepsi birden kürekleri bırakıp sesi dinlemeye koyulmuşlar.

“Tin, tin, lin, zi! Bence...” diye söze başlamış Dizüstü.

“... bu ses tukuma meyvesinden geliyor!” diye sözü bitirmiş Fasulyesırığı ve meyveyi alıp koca kulaklarından birine dayamış.

Tin, tin, lin, zi!

“Belki de meyveyi açıp sesin kaynağını bulmalıyız,” diye önermiş Kocagöbek. “Belki de büyüyü bozan bir şeydir.”

Fakat Fasulyesırığı, tukumayı yere koyup tekrar küreğe asılmış. Büyük Yılan, onlara tukuma meyvesini açmamalarını söylemiş ve Büyük Yılan çok güçlü büyülere sahipmiş.

Üç uşak da parıldayan nehirde uzun süre kürek çekmişler. Tukuma meyvesi aynı sesleri çıkarmayı sürdürmüştü.

Tin, tin, lin, zi!

Dizüstü birdenbire küreğini bırakmış.

“Bu şey beni çıldırtıyor!” diye bağırmış. “Bunun içinde ne olduğunu öğrenmeden kürek çekemem.”

Diğerleri birbirlerine bakmışlar.

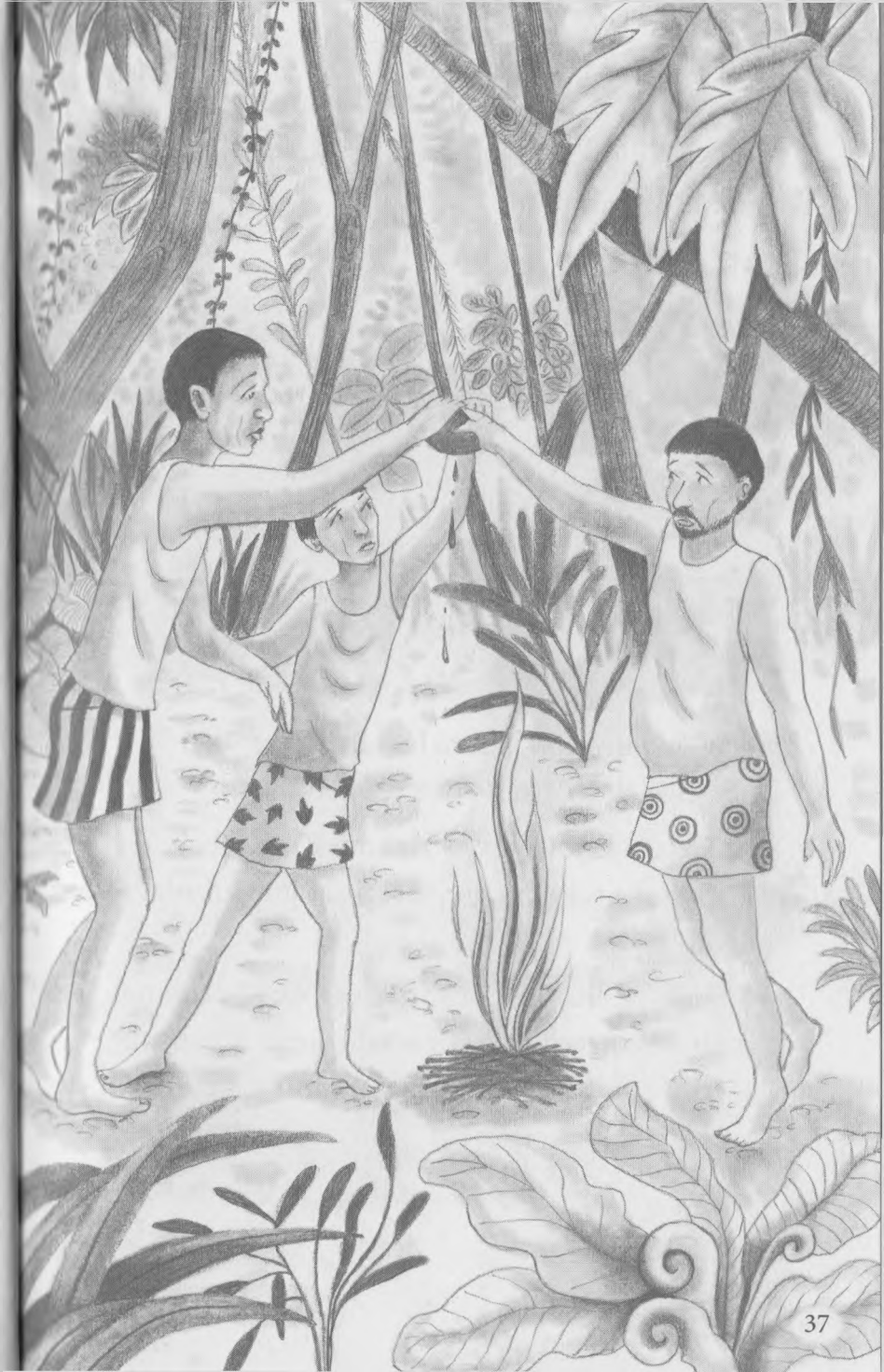
“Belki de minicik ama minicik bir delik açabiliriz,” diye önermiş Fasulyesırığı.

Kocagöbek tukuma meyvesini alıp içine göz atmış.

“Bu şey sadece bir ağaç reçinesiyle yapıştırılmış,” demiş. “İşimiz bitince tekrar yapıştırmamız çok kolay olur.”

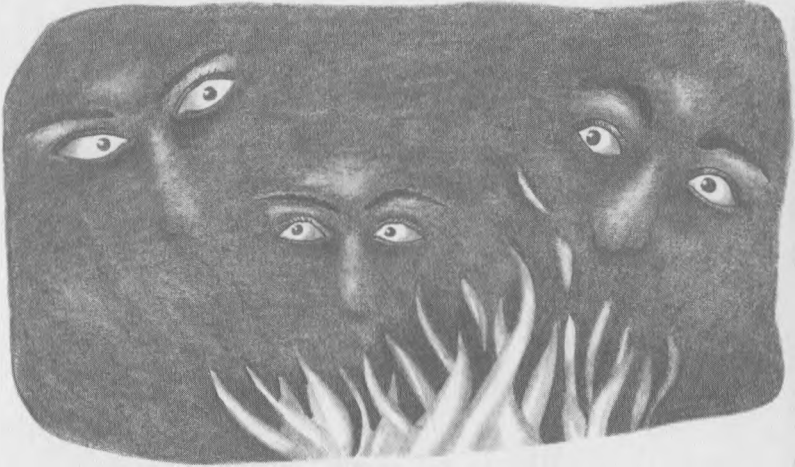
Böylece üç uşak da nehir kıyısına doğru kürek çekip yanaşmış, kıyıya çıkıp bir ateş yakmışlar. Tukuma meyvesini ateşe tutup ağaç reçinesi eriyinceye kadar bekletmişler. Sonrasında kabuğu birazcık da olsa açmaları daha kolay olmuş.

“Ah, bakın!” demiş Kocagöbek. “Şuna bakın! Görebiliyorum...”

Birdenbire her şey aniden kararmış.

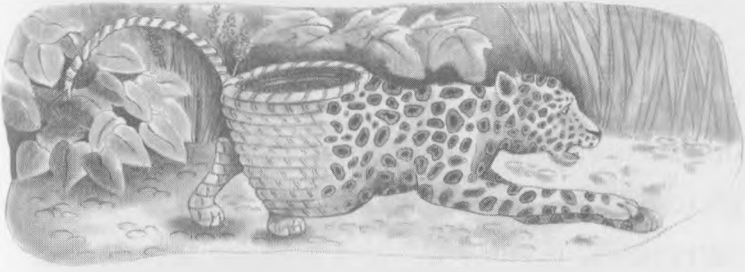
“Yo, hayır!” diye böğürmüş Fasulyesırığı. “Ne yaptın, gördün mü?”

“Göremiyorum ki seni budala!” diye sözü yapıştırmış, Dizüstü. “Her yer karardı!”

“Gece uyandı!” diye sızlanmış Kocagöbek. “Efendimiz tukuma meyvesini açtığımızı anlayacak şimdi!”

Fakat ne Büyük Yılan’ın kızı ne de kocasının üç uşağı düşünecek halleri varmış. Gece, dünyanın üzerine çöker çökmez Büyük Yılan’ın kızı esneyip yatmaya karar vermiş.

O ve kocası uyurlarken dünya da değişmeye başlamış. Tıpkı Büyük Yılan'ın söylediği gibi. Birçok şey kuşa, memeli hayvana ve balığa dönüşmüş. Bir sepet jaguara ve kanoda balık avlayan bir balıkçı da gaklayarak ördeğe dönüşmüş.

Uzun süren karanlığın ardından, Büyük Yılan'ın kızı uyanmış.

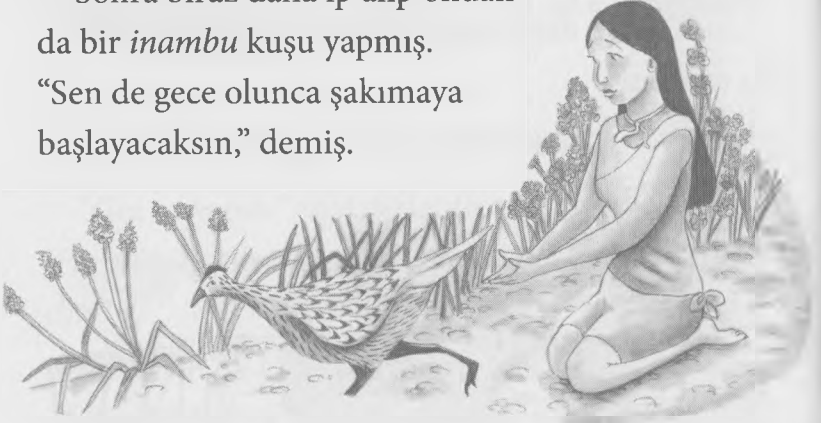
“Sanırım artık kalkma zamanı geldi,” demiş.

Biraz ip alıp urukum meyvesinin suyuyla boyamış ve onu kırmızı tüylü bir *cujubim** kuşuna döndürmüŝ. “Sen küçük kuş, her sabah ŝakıyıp güneşe artık uyanma zamanının geldiğini haber vereceksin,” demiş.

Sonra biraz daha ip alıp ondan da bir *inambu* kuşu yapmış. “Sen de gece olunca ŝakımaya başlayacaksın,” demiş.

Büyük Yılan'ın kızı, bu şekilde, kuşların gündüz ve geceyi haber verebileceklerini düşünmüş. Ki günümüzde de bu kuşlar hâlâ bunu yapar.

* *Cujubim, kujubim diye okunur.*

Bölüm 4

Kısa bir süre sonra, bir ayak sürüme sesi duyulmuş ve Dizüstü, Fasulyesırığı ile Kocagöbek şaşkın bir şekilde gelmişler.

Efendileri suratını asmış.

“Demek tukuma meyvesini açıp bir sürü şeyin hayvana dönüşmesine sebep olan sizlerdiniz,” demiş sertçe.

Dizüstü başını sallayıp Fasulyesırığı'nı göstermiş ve onu suçlamış. Fakat Fasulyesırığı da o sırada aynı şeyi Kocagöbek için yapıyormuş ve tabii Kocagöbek de Dizüstü için.

Büyük Yılan'ın kızı başını sallamış.

“Bence bunu hepimiz birlikte yaptınız,” demiş.
“Tukuma meyvesini yapıştıran reçine üzerinize
akmış. Baksanıza kollarınızda sarı çizgiler var.”

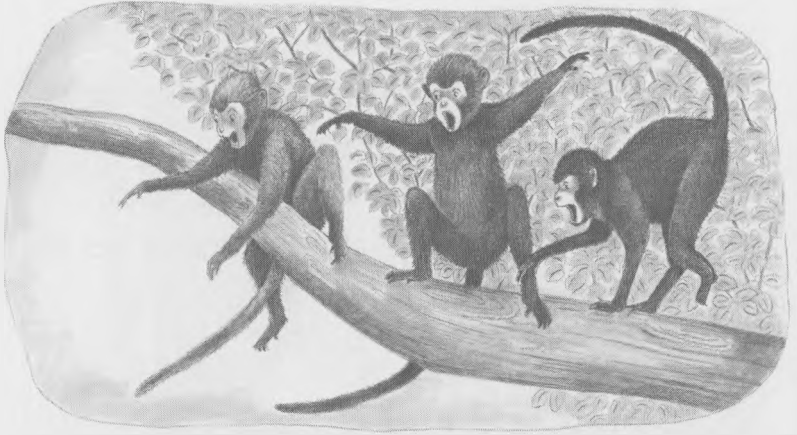
Bunun üzerine Kocagöbek, Fasulyesırığı ve
Dizüstü suçlu bir şekilde geriye sıçramışlar. Hatta o
kadar çok sıçramışlar ki, ormanın diğer ucundaki
bir ağacın dallarına takılmışlar.

Efendileri onlara bakmış.

“Yaptığınız şey yüzünden dünya değişti,” demiş.

“Büyük Yılan’ın büyüsünü yanlış şekilde açtınız. Sadece bu yüzden, olduğu gibi kalması gereken bazı şeyler hayvana dönüştü. Korkarım artık benim uşaklarım olamazsınız.”

Kocagöbek, Fasulyesırığı ve Dizüstü bu sözleri duyunca homurdanmışlar. Dehşet içinde bir aşağı, bir yukarı zıplamışlar.

Sonra da arkalarını dñnüp daldan dala konarak ormanın derinliklerine doğru gitmiş ve avazları çıktığı kadar çığlıklar atmışlar.

Tıpkı maymunlar gibi...

Baobab Ağacının Ağzı

Bir Afrika efsanesi

Çok uzun zaman önce, dünya daha yeniyken her yer kocaman bir çölden ibaretmiş.

Çok güzel görünse de kum bazen üzerine oturulmayacak kadar sıcak olurmuş.

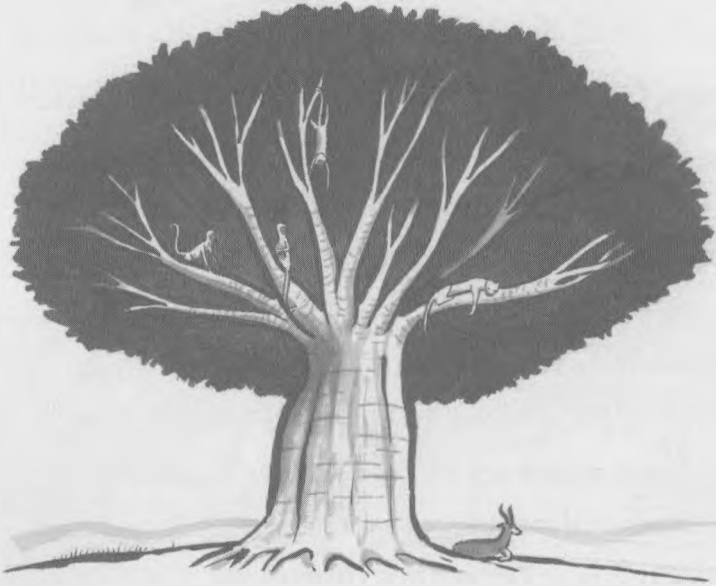
Böylece tanrılar bazı bitkiler yapmışlar. Bu bitkileri deliklere koymuşlar ve onları sulamışlar. Böylece yeryüzü yeşillenmeye başlamış.

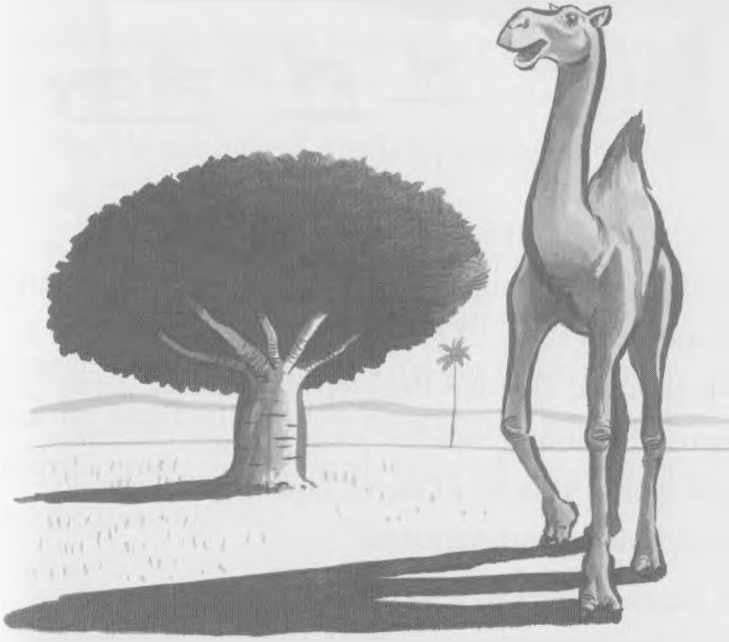
Fakat sadece tek bir vadinin bile bitkilerle dolması milyonlarca yıl sürmüş ve tanrıların hepsi yorgunluktan bel ağrısına tutulmuş.

Böylece, bir seferde pek çok yeri kaplayacak tek ve kocaman bir bitki yapmaya karar vermişler. Bitkinin gövdesini şişman ve uzun, dallarını da kocaman ve yapraklarla dolu yapmışlar.

Bu bitkiye de, “baobab ağacı” adını vermişler.

Bir süre için baobab ağacı, dünyadaki en uzun ve şişman ağaçmış. Hayvanlar yuvalarını onun gövdesine yapar ya da dallarının altında yaşarmış. Baobab ağacı da halinden oldukça memnunmuş.

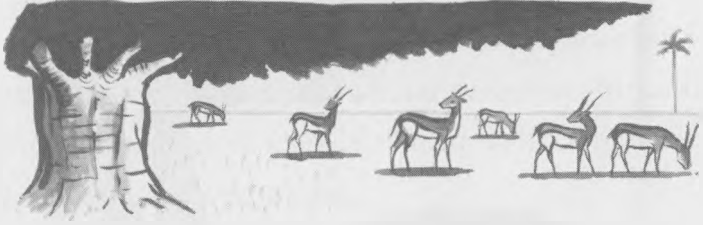

Fakat sonra ağaç, vadiden aşağı bakıp yeni bir şey görmüş.

“Şuradaki o cılız şey de ne?” diye sormuş yanından geçen bir deveye.

“Tabii ki yeni bir tür ağaç,” demiş deve, burnunun ucundan baobaba bakarak. “O bir eğrelti ağacı.”

Baobab, yeni eğrelti ağacına göz atmış. Bu ağaç epey sıska ve çelimsizmiş ama yine de baobab ağacından daha uzunmuş.

“Of!” demiş öfkeyle ve yapraklarını sallamış. Birkaç ceylan dönüp ona bakmış fakat baobab onları görmezden gelmiş. “Of!” diye bağırması yeniden. “Siz çok oldunuz! Tanrılar! Beni tepeden tırnağa yanlış yaptınız! Benim dünyadaki en uzun ağaç olmam gerekiyordu ama siz şu saçma sapan eğrelti ağacını benden daha uzun yaptınız!”

Tanrılar o sırada, devekuşuna biraz daha uzun kirpikler yapmakla meşgul oldukları için, baobabla tartışacak zamanları yokmuş. Bunun üzerine baobab ağacını biraz daha uzatıp dünyaya yeniden huzur vermişler.

Fakat ertesi sabah, baobab ağacı tekrar vadiye doğru bakmış. Nehrin kenarında parlayan bir şey görmüş.

“Bu bir ateş ağacı,” demiş tepesinden uçan bir kartal. “Her yanı çiçekle kaplı.”

Baobab ağacı buna çok öfkelenmiş.

“Demek öyle!” diye homurdanmış. “Of!” diye haykırmış. “Tanrılar! Yine her şeyi berbat ettiniz! Benim dünyadaki en görkemli ağaç olmam gerekiyordu ama siz bana tek bir çiçek bile vermediniz! Of!”

Tanrılar, üzerindeki benekleri boyamak için koşan bir çitanın peşinde olduklarından, çabucak baobaba bir sürü güzel çiçek vermişler ve artık sesini keseceğini ummuşlar.

O da kesmiş zaten ta ki ertesi sabah, kayalıkların altında büyüyen bir şeyi fark edinceye kadar.

“Bu bir incir ağacı,” demiş maymun ona. Ağzından incirin balı damlıyormuş. “Mımm, meyveleri kesinlikle çok lezzetli!”

Tabii ki baobab ağacı öfkeden *deliye dönmüş*.

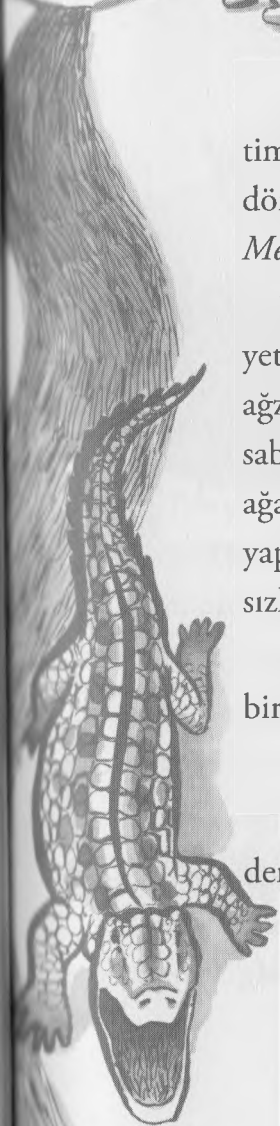
“Of!” diye haykırmış, tanrıların bir timsah için dişler yaptığı yere doğru dönerek. “Siz ne tip ahmaklarsınız böyle? Meyveleri olması gereken bendim!”

Tanrılar iç çekmiş. Zaten diş yapmak yeterince zormuş hele de onu bir timsahın ağzına sokmak daha da betermiş. Daha sabırlı olan tanrılardan biri, baobab ağacı için çabucak bir meyve büyüsü yapmış fakat diğer tanrılar artık baobabın sızlanmalarından çok sıkılmış.

“Bu ağaç çok gürültü yapıyor,” demiş biri.

“Üstelik de çok da nankör,” demiş diğeri.

“Bence daha sessiz olsa çok iyi olurdu,” demiş üçüncüsü.

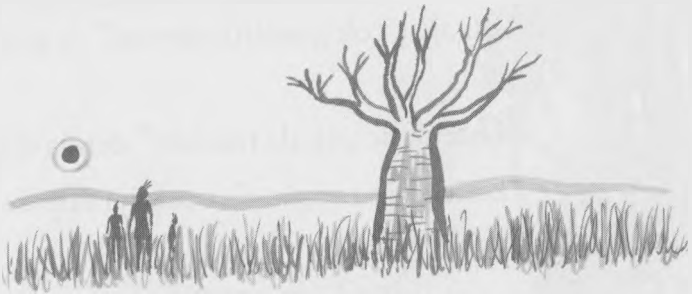
Tanrılar düşünceli bir şekilde birbirlerine bakıp başlarını sallamışlar.

Önce, koca baobab ağacını yerinden söküp havaya uçuracak bir büyü yapmışlar.

Sonra da onu baş aşağı çeviren bir büyü daha yapmışlar.

Ve sonra onu ağız yerin dibinde, kökleri yerin üzerinde kalacak şekilde dikmişler.

İşte o günden beridir, her baobab ağacı yeryüzünde bu şekilde kalmış.

Meyve Hırsızının Dansı

Yeni Zelanda'dan bir halk öyküsü

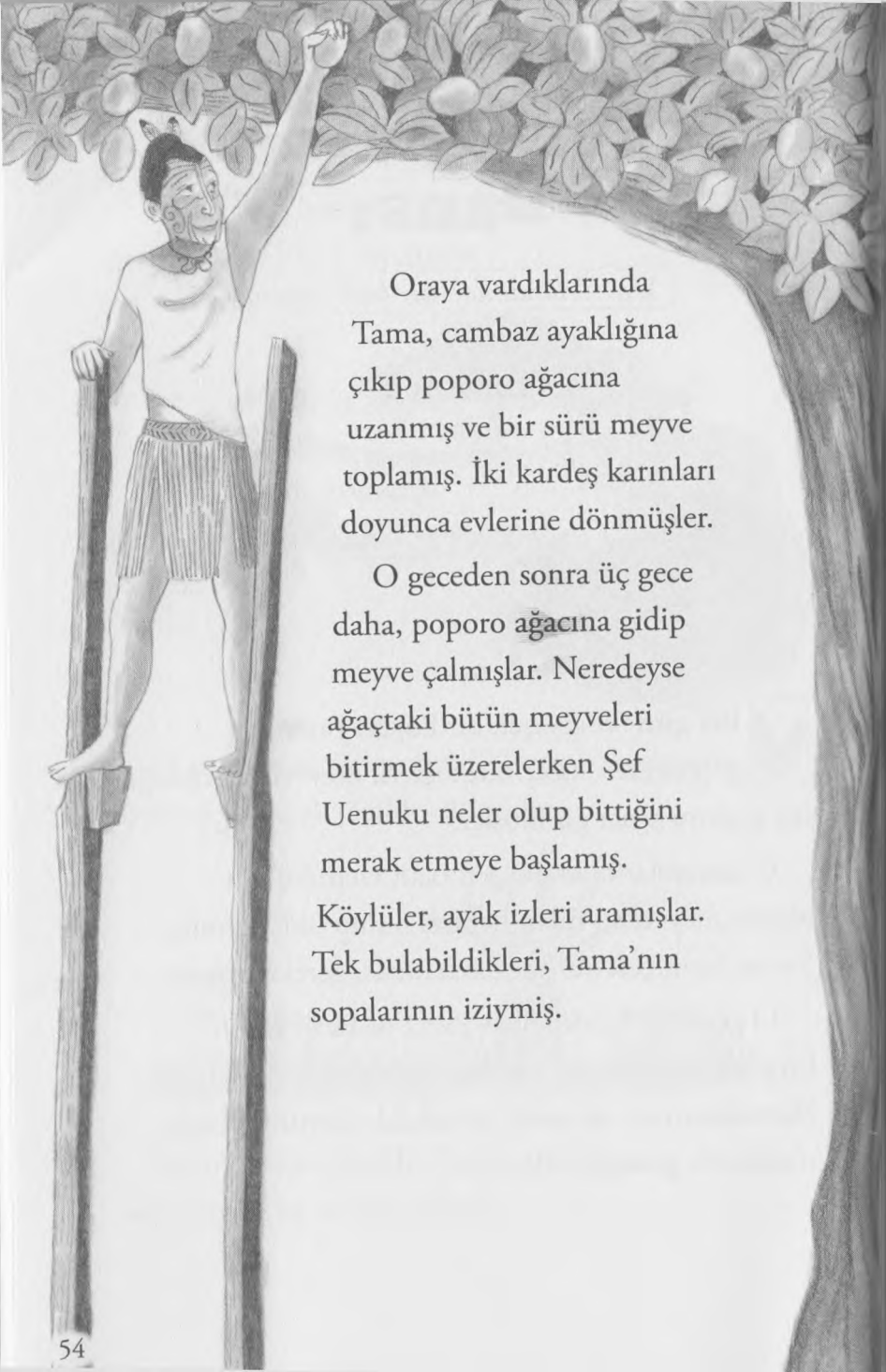
Bölüm 1

Bir gün iki savaşı, bir köyün yanından geçerken, üzerinde lezzetli meyvelerin olduğu bir poporo ağacı görmüşler.

O zamanlar o köyün şefi olan Uenuku, bu ağacın meyvesini çalan herkesi bulup öldürürmüş. Savaşçıların çok kurnaz davranması gerekiyormuş.

O gece, iki kardeş olan Tama ve Rewi isimli bu savaşçılar, bir çift cambaz ayaklığı yapmışlar. Hava kararınca da sessiz bir şekilde köyün arkasına sürünerek gitmişler.

Oraya vardıklarında
Tama, cambaz ayaklığına
çıkıp poporo ağacına
uzanmış ve bir sürü meyve
toplamaş. İki kardeş karınları
doyunca evlerine dönmüşler.

O geceden sonra üç gece
daha, poporo ağacına gidip
meyve çalmışlar. Neredeyse
ağaçtaki bütün meyveleri
bitirmek üzerelerken Şef
Uenuku neler olup bittiğini
merak etmeye başlamış.
Köylüler, ayak izleri aramışlar.
Tek bulabildikleri, Tama'nın
sopalarının iziymiş.

Bölüm 2

Ertesi gece, köylüler Uenuku'nun evine saklanmışlar. Tama'nın cambaz ayaklarından gelen sesleri duyar duymaz da dışarı fırlamışlar. Köyün tam ucunda Rewi'yi yakalamışlar fakat Tama cambaz ayaklarıyla oradan kaçmış. Köylüler, kumsala ulaşınca dek, ona yetişmeyi başaramamışlar.

“Sopalarını kesin!” diye emretmiş Şef Uenuku.

“Hayır, hayır yaralanabilirim!” diye haykırmış savaşçı Tama. “İzin verin de önce denize gireyim, böylece cambaz ayaklarımı kestiğinizde yumuşak bir yere düşmüş olurum!”

Fakat tabii ki köylüler onu dinlememiş ve hemen sopalarını kesmişler ve Tama da büyük bir *güm* sesiyle kumların üzerine düşüvermiş! Fakat bir şekilde, ayağa kalkıp tuzaktan kurtulan bir kuş gibi çırpınarak oradan kaçmayı başarmış.

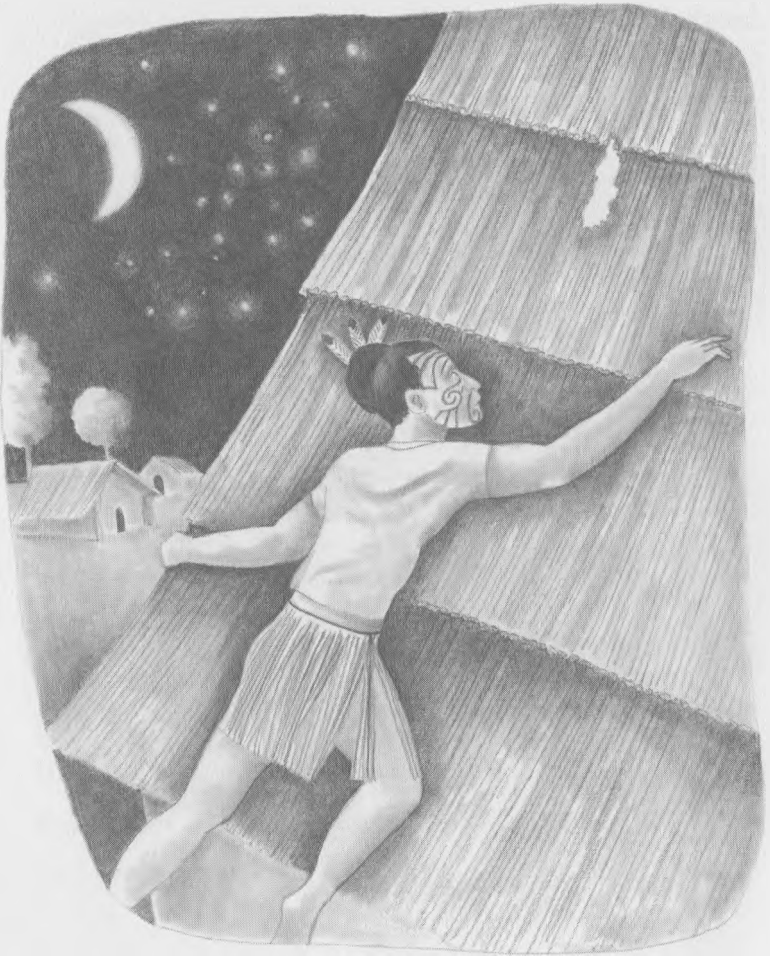
Şef Uenuku buna çok sinirlenmiş. Bir an evvel Rewi'yi öldürmek için, çabucak köye geri dönmüş. Fakat tam Rewi'nin başını kesecekken köylülerden biri şöyle demiş:

“Şef, meyve hırsızının neden bu kadar çabuk ölmesi gerekiyor? Eğer onu senin evine götürüp kafeste sallandıırırsak cezasını bulur.”

Uenuku, bunun harika bir fikir olduğunu düşünmüş. Rewi’yi götürüp, Uenuku’nun çatısından aşağı asmışlar ve o gece Uenuku, bol müzikli ve danslı, kocaman bir parti vermiş.

Tama ormandayken, evden gelen partinin seslerini duymuş ve çok üzölmüş. Müzik bitince, Tama karanlığa boğulan köye gizlice girerek Uenuku'nun sazdan yapılmış çatısına tırmanmış. Kısa süre içinde, çatıda minik bir delik bulmuş.

“Benim, Tama,” diye fısıldamış. “Öldün mü yoksa Rewi?”

“Daha değil,” diye fısıldamış Rewi. “Fakat ölmüş olmayı dilerdim. Uenuku ben ölünceye kadar her gece evde parti verecek. Ve bu köydeki müzik o kadar berbat ki, kertenkeleler bile kulaklarını tıkıyor.”

Tama hızla düşünmeye başlamış.

“Yarın müzik başladığında sağlam bir gürültü çıkar,” demiş kardeşine. “Köylülere, kaplumbağa gibi dans ettiklerini söyle. Onlar da sana daha iyisini sen yap dediklerinde, bunu yapabileceğini söylersin.”

Ve Rewi, kardeşinin söylediklerinin aynısını yapmış.

Köylüler başta onunla dalga geçmişler.

“Dans edemezsin!” demişler.

“Ah, evet ederim,” diye bağırmış Rewi. “Ben çok
ünlü biriyim. Benim dansım sizin şu yaptığınız
sıradan danslardan çok daha iyidir.”

“Tamam, o zaman,” demiş köylüler ve Rewi’nin
kafesini aşağıya indirmişler. “Göster bakalım bize.”

“Üstüm başım toz içindeyken mi?” diye sormuş Rewi. “Şaka yapıyorsunuz herhalde. Önce yıkanmam gerek,” diye devam etmiş. “Sonra da güzel bir giysiye ihtiyacım olacak. Ha, bir de dans ederken kullanmam için, iki kabzalı bir kılıç gerekli bana.”

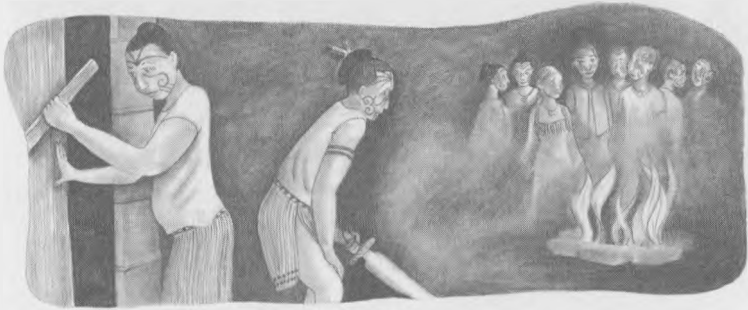

Böylece köylüler ona su, şefin kırmızı giysisi ve iki kabzalı bir kılıç vermişler. Sonra da Rewi dans etmek için, ateşin ışığına atlamış.

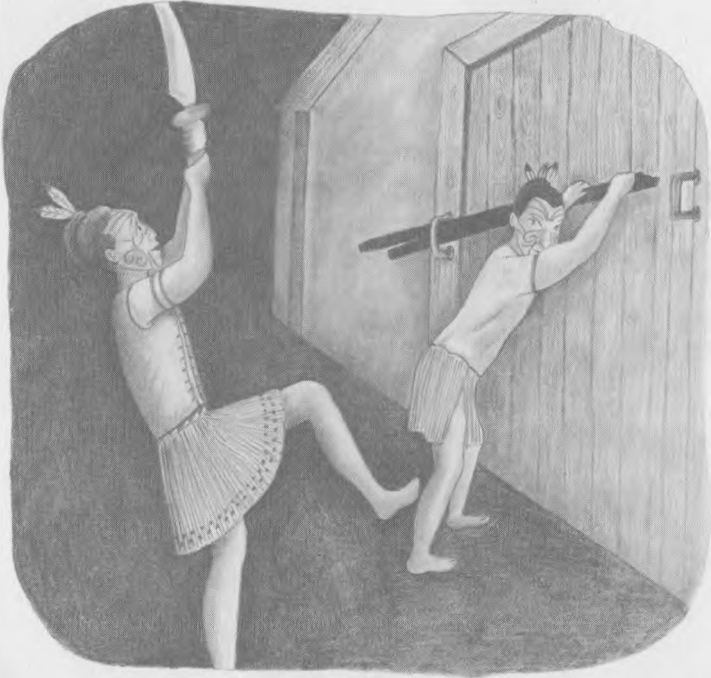
Rewi dilini çıkarıp tuhaf mimikler yaparak havaya tekme ve yumruklar savurmaya başlamış. O zamanlar bu hareketler çok iyi dans figürleriymiş. Rewi, kapıya kadar dans ederek gitmiş. O sırada artık iyice terlemiş.

“Biraz kapıyı açın,” demiş. “Terim kuruyunca size muhteşem bir şarkı da söylerim.”

Etrafta o kadar çok köylü varmış ki, Rewi'nin kaçma şansı yokmuş. Bu yüzden de, köylülerden biri kapıyı açmış.

Fakat kapı açılır açılmaz, Rewi geri geri atlayıp evden dışarı fırlayıvermiş. Ve daha köylüler ne olduğunu anlamadan, Tama saklandığı yerden çıkıp kapıyı güm diye kapatmış ve iki kocaman sopayla da kilitlemiş.

Uenuku'nun evinde mahzur kalan köylülerin, yardım istemekten başka yapabilecekleri hiçbir şey yokmuş.

Birisi gelip onları çıkarıncaya kadar, Rewi ve Tama poporo meyvelerini yiye yiye kilometrelerce uzaklara gitmiş.

MARTI YAYINCILIK

Marti Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. Maltepe Mh. Davutpaşa Cd.
Yılanlı Ayazma Sk. No: 8 Zeytinburnu/İstanbul
Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13 Faks: 0 212 483 27 38
www.martiyayinlari.com info@martiyayinlari.com

Yıldızmeyvesi Ağacı ve Diğer Hikâyeler

I. Baskı: Ekim 2016
ISBN: 978-605-348-671-8
Yayınevi Sertifika No: 12330

Copyright©SALLY PRUE

Illustrations©JAMIE HOGAN&CAROL LIDDIMENT&DAVID DEAN

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Oxford University Press aracılığıyla
Marti Yayın Dağ. San. Tic. Ltd. Şti.ne aittir.

Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Orijinal Adı: The Star Fruit Tree and Other Stories

Yayın Yönetmeni: Şahin Güç

Çeviren: Çiğdem Köföncü

Editör: Gamze Tuncel Demir

Redaksiyon: Zerrin Özalp Öztarhan

Resimleyen: Jamie Hohan&Carol Liddiment&David Dean

Pedagojik Danışman: Ayşen Oy

Kapak Tasarımı: David Dean

Uygulama: Merve Yılmaz

Baskı

Ezgi Mat. Teks. Pors. İnş. San. Tic. Ltd. Şti.

Matbaa Sertifika No: 12142

Sanayi Cad. Altay Sok. No: 14

Çobançeşme-Yenibosna/İstanbul

Tel: 0 212 452 23 02

Kısa Testin Cevapları

1. B

2. Çünkü çıkardığı sese dayanamadılar.

3. Kargaya taşıması için çok fazla altın alıp verdi ve kus, altınları düşürünce gantayı o ruttu. Kendi hayatından çok, altınlar için

endişelenmişti.